

Noget imod at mene, at et Ministerium kan have Indflydelse, og jeg forstaaer ikke, at der skulde være noget Galt i at have den Opfattelse. Jeg tilstaaer gjerne, at dersom vi havde et Ministerium, som vilde give Noget efter for vore Anskuelser, saa at vi kunde faae de vigtigste Lanker gennemførte, skulde jeg være meget villig til at lempe mig i Mangt og Meget, saa at jeg kan ikke se, at der skulde være noget saa Forfødeligt i dette. Der blev talt om vor Finantspolitik af den sidste ærede Taler. Han syntes at have særlig Lyst til at beskæftige sig med Indkomstskatten, og der syntes han at ville slaa fast, at det var os, der ifjor slog Indkomstskatten ihjel, at vi ifjor kunde have faaet den, men da ikke vilde have den, men talte om stigende Skala. Men hvor kan det ærede Medlem sige det, som selv har siddet i Finantsudvalget og veed, at der fra vor Side kom Forslag frem om en meget lemsældigt Formueskat — jeg husker ikke, hvormeget af Daleren, men det var ikke meget, i alt Fald var Forslaget ganske anderledes lemsældigt end det, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) er fremkommet med, og hvor kan han ligledes sige, at vi ikke vilde beholde Reglerne fra 1870? Men jeg maa tilstaa, at den nuværende Finantspolitik er for mig aldeles ufattelig. Det ærede Medlem for Storeheddinge (Scavenius) har vist fuldstændig Ret, naar han en Gang har rettet den Forespørgsel til den ærede Konseilspræsident, hvorledes han overhovedet kunde forsvare den Finantspolitik, at ifjor var Indkomstskatten nødvendig, i Ar ikke, uagtet man forlangte en overordentlig Bevilling paa 17 Millioner (Anfjær: Ikke i Ar!). Ja, jeg veed ligesaa godt som det ærede Medlem, at de 17 Millioner ikke forlanges i Ar, men for flere Ar, men de forlanges i Ar, og saa maatte der jo vises Udvei til, at de kunde faas, og gjøres Alwisning paa de Veie, ad hvilke de skulle indkomme. Dette er ingenlunde fket; men ikke desto mindre behøver man ingen Indkomstskat i Ar. Det ærede Medlem for Storeheddinge (Scavenius) spurgte Konseilspræsidenten, men jeg har ikke været saa heldig at høre den ærede Konseilspræsidents Svar paa en saadan finantsiel Politik. Jeg forstaaer den ikke, det maa jeg tilstaa. Kun een Sætning er det mig klart, at den ærede Finantsminister holder fast ved, og det er omtrent den første Sætning, han udtalte i denne Samling, nemlig den, at alle gamle Skatter ere gode og de nye flette. Det synes at være en Sætning, som han med særlig Fortjærlighed holder paa, derfor vil han beholde de gamle Skatter, og derfor roser han dem. Jeg ser ikke bedre, end at det, at nedsætte Indtægten 200,000 Kb. i Tolbintaberne paa Budgettet af 11 Millioner, er Noget, som kun vil komme de mindre formuende Klasser i en meget ubetydelig, i en aldeles forsvindende Grad til Gode. Jeg maa tilstaa, at en saadan Finantspolitik er for

mig uforstaaelig, og jeg troede virkelig, at Liden var kommen til, at man vilde en Formne- og Indkomstskat. Jeg tenker ikke herved paa saadanne Forslag som det, det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) er fremkommet med. Han var forøvrigt vred over, at vi ikke havde behandlet det godt, men jeg synes, at han burde være taknemlig over, at vi have behandlet det, som vi have gjort. Vi have givet Princippet Ret ved at lade det gaa til 2den Behandling; man kunde ikke behandle et Arbejde, som fra alle Sider blev bedømt at være noget overfladisk i det Mindste, men i Princippet skal jeg ikke negte, at jeg er enig med ham, men jeg tror, at man kunde omtrent lige saa godt skabe et Lovforslag efter en Betænkning, som man kunde det efter det af det ærede Medlem stillede Forslag. Hvad angaar Krigsministeriet, Hæverorganisationen og hvad dertil hører, skal jeg ikke komme ind derpaa, men jeg skal kun nævne den overordentlige Bevilling. Det synes dog virkelig, at det her er forunderlig doktrincere Grundsætninger, som ligge til Grund for dette Lovforslag. Man tenker sig iblandt vore Fjender mulige Fjender til Lands, der ere os underlegne til Lands, og Fjender, der ere os overlegne til Vand, og fremstiller, hvor godt vi ville blive stillede om 6—7 Ar, naar vi have faaet 3 Pantiserfibe og faaet bygget Forterne ved Kjøbenhavn efter i en lang Periode at have ventet paa dem. Det er paa dette, at man bygger Alt, og saa ere dog, saavidt jeg kan skjønne, alle Sagtyndige enige om, at denne Befæstningskræfte omkring Kjøbenhavn vil være rent betydningsløs. Men vist er det, at man er fremkommen med dette Lovforslag, uden at man har vist os Veien til at kunne dække disse Udgifter. Dette har været afgjørende for mig, hvorfor jeg er imod ogsaa dette Lovforslag. Den ærede Indenrigsminister, der jo ganske vist paa sine Punkter viser nogen Smødelommen, er dog ikke kommen videre end, at han til Exempel med Hensyn til Næringsvæsenet har foreslaaet os, at Forbrugsforeninger skulle beskattes, og at man ikke maa ernære sig paa hvilken Maade, man kan, indtil sit 25de Ar, videre er han ikke kommen paa Næringsvæsenets Omraade. Paa Fattigvæsenet spekulerer man nu paa 3die og 4de Ar, — ja, Fattigkommissionen blev jo allerede nedsat 1868 — uden at det næsten saa at sige er muligt at se, hvad der skal komme ud deraf. Der er nok forelagt for Landsthinget et Forslag om denne Sag, men det er kun et meget kort Stykke, man er kommen indtil dette Tidspunkt, og der er endnu ikke kommet nogen Betænkning om Forslaget i det andet Thing, saa at dette ikke synes at tyde paa, at dette Spørgsmaal har været saa meget forberedt uagtet den nedsatte Kommissionens Arbejder og Ministerens mangeaarige Overtøelse deraf. Saaledes kunde man fortsætte gennem alle Ministerier, og man maa virkelig fra